

„hogy egyek legyenek”

JN 17,20

A komáromi Szent András Plébánia hírlevele

II/34. szám

Iz 22,19-23; Róm 11,33-36; Mt 16,13-20

„Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám.”

Annak megvallása, hogy a názáreti Jézus az élő Isten Fia, egy új-fajta tudás, világnézet, értékrend alapja, amely nem a testtől és a vértől, emberi okoskodásból származik, hanem a mennyei Atya Szentlélek általi kinyilatkoztatása. Erre a sziklalapra épül az Egyház közössége, ugyanakkor személyes életünkben is mindaz, ami megmarad az örök életre. Péter hitvallásán belül nekünk is meg kell fogalmaznunk a magunk személyes, egész lényünket elkötelező hitvallását Jézus Krisztus mellett.

Mindent, ami számunkra kedves és fontos, ehhez a hitvalláshoz kell mérni. Ha lehet, be kell emelni e hitvallás erőterébe, ha nem, el kell dobni. Legyen az önmagában bármily szépnek és értékesnek látszó mű, kezdeményezés, emberi kapcsolat, ha nem a felé a valóság felé mutat, hogy Jézus a Krisztus és az élő Isten Fia, akkor menthetetlenül magában hordja az örök halált. Amit nem itat át a Jézus Krisztus istenségébe vetett személyes hit, azon bizony erőt vesznek a pokol kapui.

Az igazi Krisztusba vetett hit pontosan megfogalmazott igazságok pilléreire épült híd, amely azonban Isten titkainak örvénylő mélységei fölött ível. Szavaink, hitvallásunk nem meríti ki Isten misztériumát, csak éppen kapcsolatba hoz vele, s lehetővé teszi, hogy belepillantsunk végtelen

gazdagságába, s Szent Pálhoz hasonlóan ujjongó csodálkozással kiáltunk fel: *Milyen mélységesen gazdag az Isten bölcsessége és tudása! Milyen kifürkészhetetlenek szándékai, és milyen megfoghatatlanok útjai!*

Kell, hogy ez a csodálkozás, Isten dicsőségének elragadtatott szemlélete ott legyen az életünkben. Enélkül kereszténységünk csupán filozofálás és moralizálás. A csodálkozás viszont ugyanannak a Léleknek a műve bennünk, aki képes minden szavunkat, cselekedetünket egyetlen hatalmas Krisztusról szóló hitvallássá formálni. *Hiszen senki sem mondhatja, hogy Krisztus az Úr, csakis a Lélek által.*

Hagyd, hogy összeomljon benned és körülötted minden, ami nem Krisztusra és a neki való odaadásra épült. Kezdd újra az alapozást! Engedd, hogy a Szentlélek feltárja előtted Isten bölcsességének mélységes gazdagságát, s ebből a gazdagságból merítve építse föl benned a krisztusi életet.

Barsi Balázs-Telek Péter-Pál: Magasság és mélység – Évközi idő

KERESZTELŐ SZENT JÁNOS VÉRTANÚSÁGA

Tiszteletreméltó Szent Béda áldozópap szentbeszédeiből

(Hom. 23: CCL 122, 354. 356-357)

Jézus születésének és halálának előfutára.

Az Úr születésének, igehirdetésének és halálának boldog előfutára az égiek előtt is méltón tett tanúságot küzdelméről; ahogy a Szentírás mondja: Bár az emberek szerint kínokat szenvedett, halhatatlansággal teljes mégis reménye (vö. Bölcs 3, 4). Méltán ünnepeljük mennyei születésnapját díszes ünneppel, hiszen maga tette ünnepélyessé szenvedésével, és ékesítette fel piros vérenek ragyogásával. Méltán tiszteljük emlékét lelki örömezzéssel, hiszen az Úr mellett tett tanúságot a vértanúság pecsétjével szentesítve azt.

Nem szabad ugyanis kételkednünk abban, hogy Szent János a börtönt és a bilincseket Megváltónkért vállalta. Az ő tanúságtevő előfutára volt, és érte adta életét is. Bár üldözője nem követelte tőle, hogy Krisztust megtagadja, hanem hogy hallgassa el az igazságot. Ő mégis Krisztusért halt meg.

Krisztus ugyanis maga mondja: Én vagyok az igazság (Jn 14, 6).

Krisztusért ontotta véré, aki az igazságért áldozta fel magát; ő, aki Krisztus születéséről, ígehirdetéséről, keresztségéről előbb a saját születésével, ígehirdetésével és kereszteléssel tett tanúságot, előre jelezte a szenvedését is, amikor megelőzte őt a szenvedésben.

Ez a kiváló és nagy férfiú a bilincsek hosszan tartó, nyomasztó terhe után földi életének végét vére ontásával pecsételte meg. Aki az égi béke szabadságának a jó hírét hirdette, azt a gonoszok bilincsbe verik; aki a világosság tanújaként jött, azt a börtön homályába zárják; őt, aki méltó volt arra, hogy maga a Világosság, Krisztus égő és világító lámpának nevezze (Jn 5, 35). A saját vére kereszteni meg azt, akinek megadatott, hogy megkeresztelje a világ Megváltóját, hallja fölötte az Atya hangját, és láthassa a leszálló Szentlélek ajándékát. De nem esett nehezére, sőt könnyű és kívánatos volt számára, hogy ideigtartó kínokat szenvedjen az igazságért, mert tudta, hogy ezekért az örök boldogság jutalma vár rá.

Az ilyen kiválasztottak kívánatosnak tartották, hogy a természeti kényszerűségből elkerülhetetlenül fenyegető halált Krisztus nevét megvallva, az örök élet koszorújával együtt várják. Jól mondja erről az Apostol: Nektek az a kegyelem jutott, hogy ne csak higgyetek Krisztusban, hanem szenvedjétek is érte (Fil 1, 29). Azért mondja Krisztus ajándékának, ha a választottak érte szenvednek, mert ugyancsak ő tanítja: Ennek az életnek a szenvedései nem mérhetőek az eljövendő dicsőséghez, amely majd megnyilvánul rajtunk (Róm 8, 18).

SZENT ÁGOSTON

Szent Ágoston (Aurelius Augustinus - a- 354-430) a kereszténység egyik legnagyobb gondolkodója, az ókeresztény irodalom kiemelkedő alakja, a katolikus egyház szentje és tanítója.

A Római Birodalom észak-afrikai tartományának (Numidia) Thagaste nevű városában született. Apja még pogány volt, édesanyja, Monica keresztény családból származott. Tanulmányai során széles körű filozófiai műveltségre tett szert, s később retorikával (szónoklattan) foglalkozott. Fiatal korában érzékisége a testi örömök felé csábította, s egy hosszú ideig fennálló szerelmi viszonyból fia is született (Adeodatus, 372-390).

Mikor Mediolanumban (ma Milánó) elnyerte a szónoklattani tan széket (384-ben), gyakran és nagy figyelemmel hallgatta Szent Ambrus híres prédikációit, és felismerte a korábban általa nem sokra értékelt Biblia allegorikus értelmezésének lehetőségét.

Belső vívódásait egy misztikus kerti jelenet döntötte el a kereszténység javára: a szomszédból éneklő gyermekhangot hallott, amely ismételten ezeket a szavakat mondta: “Tolle, lege” (“vedd, olvasd”); találomra ütötte fel a Bibliát, s Szent Pál egyik levelének következő részletét olvasta (s ezt magára vonatkoztatta): “Nem tobzódásban és részeskedésben, nem bujálkodásban és kicsapongásban, nem civódásban és versengésben, hanem öltések magatokra az Jézus Krisztust és ne gondozátok a testeteket a vágyakozásra.”

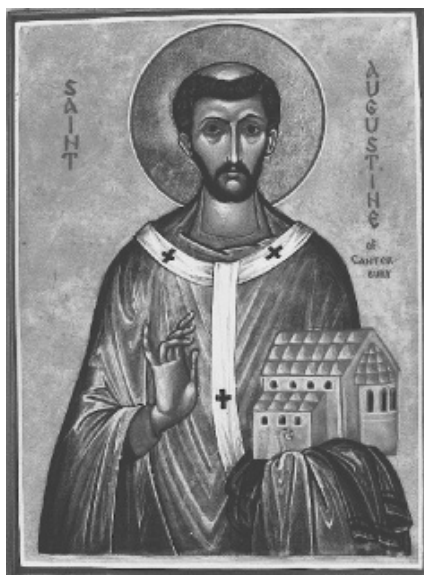
Ennek hatására megtért, és 387 nagyszombatján felvette a keresztiséget fiával és barátjával együtt. Ezután visszatért Afrikába, majd szülővárosában, Thagastében élt kolostori magányban, filozofikus-asketikus közösségben. Tudásának és jámborságának híre egyre jobban ismertté tette, s a keresztény hívek kívánságára beleegyezett, hogy pappá szenteljék. 396-ban Hippo város püspöke lett.

Rengeteget dolgozott, hatalmas irodalmi tevékenységet fejtett ki: filozófiai, teológiai, hitvédő, egyházszerzői munkákat alkotott. Átvette a keresztény filozófiába mindazt, amit az antikban fontosnak és értékesnek tartott. Haláláig összesen több mint száz művet írt. Életének alkonyát a népvándorlás korának kezdődő zűrzavarai árnyékolták be. Mikor meghalt Hippóban, a várost már harmadik hónapja ostromolták a vandálok.

Forrás: eduline.hu

HOGYAN VÁLJUNK SZENTTÉ? IV.

A vallás megjelenésével párhuzamosan ugyanis megindul a bűnszerteágazó terjedése: Káin tettével a szülők tisztelete is megtörik, az ő ágyukra is vér hullik, az irigység és féltékenység kitermeli a kapzsiság, a hazugság, a lopás és a paráználkodás különféle formáit, hiszen a célját vesztett ösztön egyre többet és többet akar birtokolni: más földjét, házát,

jóságát, asszonyát. Milyen messzire került az ember eredeti hivatásától, amikor még Isten megbízásából birtokolta a földet, az ő parancsára uralkodott a teremtmények fölött, s ebben az asszony a férfi teljes jogú párja, vele egyenrangú segítőtársa volt!

A lelkiismeret persze nem szűnik meg működni a bűnbeesést követően, de az ember, akinek értelme elhomályosult, akarata pedig rosszra hajlóvá vált, nem mindig hallja meg lelkiismerete halk hangját, illetve nem mindig akarja meghallani. Az üdvösségtörténet kiemelkedően fontos mozzanata, amikor Isten a lelkiismeretére hol hallgató, hol nem hallgató emberen megkönyörülve Mózes által nyilvánosan és egyértelműen kihirdeti azt, amit a lelkiismeret csak homályosan jelzett: a Tíz Szóban, vagyis a Tízparancsolatban foglalt erkölcsi törvényt, és Mózesnek, majd Dávidnak olyan kultuszt, olyan vallást ad, amely a jövőbe mutat, s egyértelműen Krisztusra irányul. Így azután a Biblia szentjei már nem csupán az erkölcs és a vallás világában mozognak, ahol életüket megfertőzi a bűn, de ezzel szemben valamelyest védelmet nyújt számukra az erkölcsi parancsok és vallási gyakorlatok rendszere, hanem mindenekelőtt a szentség világában, hiszen létezésüket alapvetően az Istenhez fűződő egzisztenciális kapcsolat határozza meg. Az Ószövetség szentjei rendre túlhaladják a kort, amelyben élnek, mert minden gyarlóságuk ellenére Istenbe kapaszkodó lények, s ebben az ártatlan Ádámhoz és Évához hasonlítanak, illetve elővételezik a tökéletes ember, Jézus Krisztus Istenre való hagyatkozását. Nem azért élnek Istenben, mert erényesek, hanem azért erényesek, mert Istenben élnek. Mintha átlépnék a Tízparancsolatnak az emberi létezést oltalmazóan bekeretező védőfalát, de nem áttörve azt, hanem felülemelkedve rajta.

Ábrahám hazudott, Jákob ráadásul még csalt is, Mózes őt és hitetlenkedett, Dávid házasságot tört és halálba küldte szeretője férjét, Illés pedig önfejű volt és beképzelt. Erkölcsi kihágásaikért meg is kapták büntetésüket, természetükből fakadó gyarlóságaikkal életük végéig meg kellett küzdeniük. De győzedelmeskedtek a bűn fölött, amikor nem elfordultak s nem elszakadtak Istentől, hanem újra és újra belékapaszkodtak, és végtelenül megbíztak benne. Ki az közülünk, aki bár soha nem követett el a fentiekhez hasonló gyalázatos bűnöket, úgy ragaszkodik Istenhez, mint Ábrahám, aki úgy vágyakozik Istenre és küzd vele az áldásért, mint Jákob, aki úgy képviseli a rábízottakat Isten előtt és Istent a rábízottak előtt, mint Mózes, aki úgy megsiratta bűnét, mint Dávid, és aki úgy megtanulta Isten gyöngésgének és szelídségének leckéjét, mint Illés?

P. Barsi Balázs OFM: Az életszentség titka című könyve nyomán

HIRDETÉSEK

Közöljük, hogy a Szent András-templom javítására meghirdetett gyűjtés összege, az elmúlt héten 270.- EUR-val gyarapodott. Így az év kezdete óta 9 679.- EUR-t tesz ki. Isten fizesse meg az adakozók nagylelkűségét!

Kérjük, hogy kövessék figyelemmel a faliújságot, melyen aktuális eseményekről szóló hírlevelek találhatóak.

A Római Katolikus Plébánia ezúton szeretné megkérni áldozatkész anyagi támogatását a komáromi Szent András-templom javítására.

Az adományok leadhatók:
a plébánia irodájában,
a Nádor u. 11. szám alatt, hétfő-péntek 8.00 – 12.00 óra között vagy a
0026384970/0900-as számlaszámra,
illetve a **templomi perselyekbe.**
Külföldről történő utalás esetén a számlaszámra vonatkozó adatok a
következők:
IBAN: SK810900000000026384970
BIC/SWIFT: GIBASKBX

Az egész egyházközösség nevében hálásan köszönöm nagylelkű adományát.
Szeretettel telve szívembe zárom Önt és kedves családját.

Elek László
esperes-plébános

HETI LITURGIKUS NAPTÁR

24. vasárnap: ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP

(Szent Bertalan apostol)

Iz 22,19-23; Zs 137; Róm 11,33-36; Mt 16,13-20

Vállára teszem Dávid palotájának kulcsát

25. hétfő

(Szent Lajos, Kalazanci Szent József)

2Tessz 1,1-5.11b-12; Zs 95; Mt 23,13-22

Dicsekszünk veletek Isten egyházában: állhatatosságtokkal és hitetekkel

26. kedd

2Tessz 2,1-3a.14-17; Zs 95; Mt 23,23-26

Isten kezdettől fogva kiválasztott titeket az üdvösségre

27. szerda: SZENT MÓNIKA

2Tessz 3,6-10.16-18; Zs 127; Mt 23,27-32

Aki nem akar dolgozni, ne is egyék!

28. csütörtök: SZENT ÁGOSTON

1Kor 1,1-9; Zs 144; Mt 24,42-51

A Krisztusról szóló tanítás megerősödött köztetek

29. péntek: KERESZTELŐ SZENT JÁNOS VÉRTANÚSÁGA

(Szent Szabina)

Jer 1,17-19; Zs 70,1-17; Mk 6,17-29

Megerősített várossá, vasoszloppá és ércfallá teszlek téged

30. szombat

(B. Ildefonso Schuster)

1Kor 1,26-31; Zs 32; Mt 25,14-30

Aki dicsekszik, az Úrban dicsekedjék!

A SZENTMISÉK RENDJE
2014. augusztus 25 – 31.

VIII. 25.	Ponдельник – Hétfő	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Monika Zemková, rod. Hav- Irková † Szülők: Lajos és Mária † Ft. Fehér Damáz OSB
VIII. 26.	Utorok – Kedd	8:00 10:00 18:00	magyar slovenská slovenská	Szent Rozália Penzión Sv. Anna	† Ft. Szekáné István esperes † Rodičia a rod. príslušníci † Dominik a Mária
VIII. 27.	Streda – Szerda	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Alexander a rodičia † Ferenc † Anna, Zoltán és nagyszülők
VIII. 28.	Štvrtok – Csütörtök	8:00 18:00	magyar slovenská	Szent Rozália Sv. Anna	† Éő József és családja † Rodičia a sírodenci
VIII. 29.	Piatok – Péntek	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Za duše v očistci † Lajos és Ilona † Éő Sándor † Szülők
VIII. 30.	Sobota – Szombat	8:00 18:00 18:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Rozália Szent András	† Szabó Anna B. poželhanie pre vnúčatá Mária gyógyulásáért
VIII. 31.	22. NEDELJA ČEZ ROK ÉVKÖZI 22. VASÁRNAP	8:00 9:00 11:00 18:00	magyar slovenská magyar magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András Szent András	† Labancz szülők és nagyszülők Poželhanie pre rodinu Misézó papp szándékára Évforduló